

народен ОКОЛО

ВЕСТНИК НА ВОЕННО-МОРСКИТЕ СИЛИ

Приносът на великата октомврийска революция за човечеството.

Другаря Ленин казва: „Колкото по-далеч отминава от нас този велик ден, толкова по-ясно става значението на пролетарската революция“.

На 7 ноември 1917 год. (н. с.), партията на работническата класа, ръководена от Ленин и Сталин, ведно с селската беднота в Русия, при активната подкрепа на матросите и войниците, смъкна властта на буржуазията и помещиците и установи властта на Съветите. Революцията унищожи буржуазната държава, унищожи стария капиталистически апарат на държавата за експлоатация и потисничество на трудящият се народ. По цялата страна възникнаха съветите на работническите, войниците и селски депутати. Една огромна страна с многомилионно население бе освободена от сковавания я капитализъм и се установи диктатурата на пролетарията. Крадените народни средства от помещиците, натрупани чрез системна експлоатация на работници и селяни в течение на векове, с закон станаха държавни, а оттам общонародна собственост. Дворците станаха места за отлук и почивка на трудящите се. Започна нова епоха в живота на Русия, епоха на изграждане социализма.

Създаде се планоно стопанство, даде се импулс на развитието на висока техника, изкуство и култура.

Това обстоятелство помогна на Съветския съюз да израстне като мощна социалистическа страна, която води успешно героична борба с настъпващата хитлеристка армия, разби я на пух и прах и освободи собствената си територия и редица окупирани държави, като Румъния, България, Югославия, Полша, Чехословакия, Албания и др. от фашисткото робство.

Сега Съв. съюз е застанал на чело на демократичните народи и води борба за установяване на траен и справедлив мир, за признаване човешки права на потиснатите колониални народи, срещу империалистите, които желаят да хвърлят народите в нова унищожителна война.

Из средата на съветските граждани се издигнаха видни общественици и политически дейци, като Вишински, Молотов и др., които разобличиха и разобличават в О. О. Н. тъмните мисли и планове на англоамериканската политика, доктрината Труман и планът Маршал, за икономическо и политическо заглавяване на света от последните и притъпяване съзнанието за свобода и независимост на колониалните народи.

Докато силите на империализма заплашват народите с прословутата атомна бомба, представителите на Съвет. съюз, възпитани в идеите на Маркс-Енгелс-Ленин-Сталин водят енергична борба за общо намаляване въоръжеността, за контрол над атомната енергия и забрана производството на атомни бомби.

Всичко това говори за големия принос на Октомврийската революция за човечеството. Благодарение на нея днес имаме Великия и непобедим Съветски съюз, който е общ защитник на трудещите се от цял свят.

Октомврийската революция разпали искрата за борба против потисниците. Пролетарията във всички краища на света, осъзнав класово, води енергична борба ведно с всички прогресивни сили, против капитализма. Ние сме свидетели на борбите в Китай, Корея, Индонезия, в нашата южна съседка Гърция, на стачните движения в Италия, Франция, дори и в Англия и Америка. Навсякъде трудещите се, начело с компартиите, повеждат и водят организирано борбата за премахването експлоатацията на човека от човека и установяване свободен живот, установяване на социализма. Те неотклонно следват пътя, по който бе минала подготовката на Октомврийската революция с пълна увереност в победата.

Приноса за нас на Октомврийската революция, е също голям. С помощта на С. С. С. Р. бе осигурено идването на 9. IX, освобождението от фашисткото робство и края на капиталистическата експлоатация у нас.

В дългата борба, която нашата комунистическа партия води за смъкването на бившата фашистка власт, нашите другари се вдъхновяваха от борбата на трудещият се руски народ през време на революцията.

Редица наши другари, подгонени от фашистките палачи, намериха закрилата на братския съветски съюз, учиха се през периода на борбата и сега трудещият се наш народ, ценейки ги като най-доблестни свои братя, живяли в труд и неволи заедно с народа си, стоят на чело на нашето управление. Днес ние, целия трудов наш народ, под мъдрото ръководство на нашия обичан учител др. Георги Димитров, успешно градим социализма в нашата страна. Нашият народ днес е свободен, благодарение на съветската армия, рожба на Великата Октомврийска Революция.

Военните служители посрещат конгреса на Б. Р. П. (к.)

В чест на конгреса на Б. Р. П. (к.) военните служители и работници проведоха 3 трудови бригади за почистване и подреждане на казармени райони и подреждане библиотеката на Дома на Нар. войска, а така също се събра сумата 45000 лева за подпомагане бригадите от бригадата „Кап. Г. К. Халачев“, с която сума се закупуха предмети и с колетни и писма се изпратиха на бригадирите.

Работникът обущар Янаки Фотев от под. 4296, поел задължението за 150% повишение на производството е дал 165, работейки с ентузиазъм за надхвърляне и тоя процент, следван от другарите си Борис Бъчваров, Христо Добрев, Ганчо Христов, Господин Фотев и др.

С. Зидаров

ПЕТИЯТ КОНГРЕС

на Българската Работническа партия (комунисти) и нашите задачи

Петият редовен конгрес на БРП (к) е от огромна историческа важност за самата партия, за целия наш народ и за целия демократически свят. На него ще се отчете дейността на партията през последните години, ще се отчетат добрите и слаби страни, както от Ц. К. като колектив, тъй и от отделните му членове, ще се избере по най-демократичен път нов Ц. К., ще се приеме нов устав и ще се начертае бъдещата тактическа линия на партията, съобразена с настъпващите изменения във вътрешната и международна обстановка. Конгреса на партията се чувства не само от партийците, но и от всички хора на труда у нас, защото

те знаят, че БРП (к) е ръководната сила в Отечествения фронт в борбата за построяване на социализма, в повдигане жизнения урон на трудящите се у нас.

Расте с часове всеобщата признателност към заслугите на БРП, към нейната последователност и прямолинейност, към нейната безкористна борба против монархизма, фашизма, капитализма и империализма, за мир и социализъм. В фабриките и мините, в полетата и рибарските лодки, в училищата и казармите, между децата и възрастните, името на партията и нейния вожд и народен любимец др. Г. Димитров се носи като песен, която вдъхновява, като сила, която

сплотява, която руши старото и създава новото — нов строй и нов човек.

В чест на конгреса страната се залива от съревнования от трудови дни и културно-просветна работа, от стотици лични и колективни обещания и доброволни трудови задължения. Израстват пред конгреса нови ударници и рационализатори, нови трудови герои.

В чест на конгреса се формира от почти всички уволюяващи се моряци и бреговици морияската бригада „Капитан Г. Халачев“, която не само обеща на изпращащите, но още от първите дни далеч надхвърля трудовите норми.

А в родната казарма, народната трудова младеж, новото Димитровско поколение, усилено се учи да обича и отбранява Родината от грабителската ръка на англо-американските империалисти и техните слуги — Ялчювска Турция и монархо-фашистка Гърция.

В чест на партийния конгрес ВООФ и ВНОМ в частите на поделение 4000 трябва да ликвидират с организационните си слабости, да затегнат още повече редовете си, да проведат с военнослужащите трудови дни, да засилят културно-просветната си и културно-масовата дейност, да изострят бдителността си за опазване имуществата и военната тайна. В чест на конгреса на партията у всеки военнослужащ — член на ВООФ и ВНОМ да се засили чувството на отговорност, чувството на войнишка чест, изразена в предаността към народното правителство, топлота в отношенията с подчинените, сърдечност към началниците, здрави отечественофронтови връзки с народа, възискателност към себе си.

С Димитровска упоритост да се учим в усъвършенстване военната си подготовка и непрекъснато, всекидневно да разширяваме политическата си и обща култура, за да растем като нови хора, способни да строят пол, културен и радостен живот.

Лейт, Хр. Русев

Да живее дълги години защитника на световния мир

Й. В. Сталин

Високо се вее флотското бригадирско знаме! Моряците-бригадири заминават за строителните обекти.

Оживление в флотския район. По корабите сходи, на палубите и кея се мяркат цивилни лица. **Уволюение!** В чест на конгреса на Б. Р. П. (к.) всички заминават за бригадите. Командири и моряци, споделяли неволите на открито море, днес сърдечно се разделят. Синовете на трудовия ни народ отнасят скъпи спомени от флотският живот.

Другарската раздяла се отразява с прощален банкет.

Възторжени приветствия изказа кап. Г. Р. Паспалев, след когото говори кап. Парашкевов. Той им даде ценни бащински напътствия, като им пожела щастливо завръщане по родните си домове с достойното звание: моряк-бригадир, ударник в чест на конгреса на славната Димитровска партия.

Моряка Грозю Грозев всред още

нестихналите аплодисменти, стана изразител на възбудените чувства у своите другари, оставащи в казармата наедно с началниците си, че морияската бригадирска смяна ще бъде за пример на бригадирското движение у нас.

След него моряка Беломорски изрази дълбоката увереност с която посрещат моряците обещанията на уволняващите се и им декларира, че те, останалите в казармата, ще продължават да служат здраво и зорко да бъдат над родните брегове, за да обезпечат мирното строителство на нашия героичен трудов народ.

Часовете неусетно преминават.

Лодките очакват нетърпеливи своите стари приятели. Последен поглед към флотската казарма. Те с умилени поглеждат всичко наоколо. От корабите се носят въз-

гласи и благопожелания. Мощно морияшко „ура“ и сигнален свирки

догледват красотата в тези тържествени минути.

„Да строим неуморно другари“ се поема от уволняващите се.

Само К. от елховско, издигнал високо над главите плакат: „Ние сме бригадири в чест на V-я конгрес на славната работн. партия!“ — не с своя гърлест глас.

Моторните лодки забръмчават. „Пълен напред!“ — изкомандва нетърпеливият уволняващ старшина. „С пълен напред да градим социализма!“ — добавя приемника му.

Флотската музика приветства пристигащите моряци на търговския пристан. Твърдата морияска стъпка проличава и в многоцветната маса закрчила към сборния пункт.

От името на командира ги при-

Следва на 3-а стр.

Единичното обучение

Корабите и частите непрекъснато се попълват с млади моряци. Това закономерно явление не може да не влияе на хода на тяхната бойна подготовка. Необходимо е известно време и често пъти големи усилия, за да могат новопостъпилите органически да се слепят с екипажа на кораба или личния състав на частта и не само по разписание да заемат своите места, но и да могат да изпълняват своите задължения не по-лошо от старослужащите. Решението на тази задача зависи от това, как се е прозела единичната подготовка на моряка.

Единичната подготовка се явява основата на бойната подготовка на кораба или частта. Най-правилното и най-смело решение на командира може да претърпи неуспех, ако при оръжията или механизмите действуват слабо обучени моряци.

Погрешно е схващането, че единичната подготовка е необходима само за младите моряци. На какъто и ниво да се намира бойната подготовка на кораба, единичната подготовка си остава непрехватна форма и основа за усъвършенстване на личния състав. За младите моряци тази форма за известно време се явява единствената.

От практиката се е доказало, че най-добри резултати са дали тези кораби и части, в които не е отслабвало вниманието към единичната подготовка на моряците. Правилно са постъпвали тези командири, които откривали „цепнатини“ в занятията и практическите навики на моряците-бойци, са организирали обучение по единичната подготовка, макар в това време на кораба или в частите да са се занимавали с усвояване взаимодружеството между отделните бойни части или подразделения. Едното на другото не пречи.

Единичната подготовка в най-висока степен спомага за успешно сдаване от кораба или частта задачите по бойна подготовка. Един кораб или една батарея не могат да изпълнят правилно възложената им стрелба, ако например пълнача при едно от оръдията на батареята или кораба не може бързо да отстранява засечките.

Ако през летния сезон някой от командири са се занимавали с единичната подготовка на моряците едновременно с решаването на други задачи, то през зимния сезон условията за тази подготовка са много по-благоприятни. Зимата е най-подходящият сезон за единичната подготовка на моряците и подофицерите и за самостоятелна работа на офицерите. Действия при

оръжията и механизмите, занятия в учебните кабинети, технически конференции, лекции и беседи — това са форми на бойната подготовка, които най-удобно е да се провеждат през зимата, когато корабите се намират в базите си.

Целта на единичната подготовка е твърдо да се усвоят правилните навики за управлението на техниката, за обслужване на оръжията и механизмите, практически да се научат моряците бързо и точно да действуват по бойните разписания. Единичната подготовка на моряците се заключава в практическо обучение и показване как те трябва да обслужват и управляват бойните средства и оръжията, какво те трябва да правят по разписания. Точното изпълнение на всички тези задачи се достига чрез систематически действия (тренировка).

Единичната подготовка се провежда от командири на бойните постове (отделенията), под непосредственото ръководство на погорните командири. По този начин на подофицерите се възлага голяма и почетна задача. Те ще я изпълнят толкова по-успешно, колкото са по-добре ръководени от своите командири-офицери. В помощ на командири се назначават за обучението на моряците подофицери и кандидат-подофицери, които трябва да се допитват за метода. Офицерите са длъжни да споделят с подофицерите своя опит, да учат последните на методи за преподаване, като ги предпазват от повърхностно отношение към подготовката на моряците.

Занятията, през време на единичната подготовка трябва предварително да се обмислят и методически разработват и в тях да няма елемент на импровизация. Да не се забравя, че всяко неправилно заучено движение дълго време се отразява на работата при механизмите или оръжието. Добре е да се помни; трудно е да се учи, но още по-трудно е да се изправи погрешно заученото. Това може да се избегне, като за ръководство се вземат съществуващите в флота и във войската правилници и издаваните заповеди и инструкции.

Успехът на единичната подготовка зависи от това, доколко правилно е тя съчетана с възприемането на високите духовни качества: чувство на дълг, любов към морето и кораба, безупречна дисциплина, смелост и инициативност, готовност за саможертва в интереса на народната република България.

При изпълнението на възложената задача, всеки командир трябва да бъде уверен, че неговият

ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИСКА РЕВОЛЮЦИЯ

Изминаха се тридесет и една година от обявяването на Октомврийската революция. Тя бе подготвена и ръководена от другарите Ленин и Сталин, подпомагани от най-добрите комунисти в Русия, здрави марксиста, изпитани в борбата срещу царизма. Народът вървеше на своите водачи-революционери и стъпи здраво по пътя на борбата за освобождение от капиталистическия гнет.

В всички революционни части, на двадесет и първи октомври бяха изпратени от болшевиките поени комисари от военно-революционния комитет. Започна трескава военна подготовка на работниците в всички фабрики и заводи.

Крайцерите „Аврора“ и „Зора на свободата“ получиха бойните

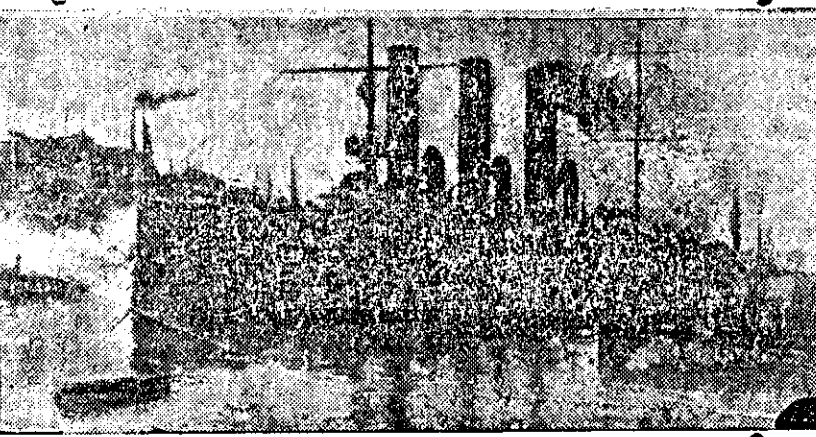
си задачи. Военно-морския флот взе активно участие в революцията. Кронщадт се бе превърнал на здрава крепост на болшевишката партия. Моряците бяха здрави и изпитани борци. Те бяха съзнали добре смисъла на борбата. На 25 октомври „Аврора“ насочи дулата на своите оръжия срещу Зимния дворец, където се бе скрило временното правителство на Керенски.

С честите залпове бе възвестена новата ера, ерата на Великата социалистическа революция.

Моряци, войници и революционните работници с шурм превзеха зимния дворец и арестуваха временното правителство.

Смолни стана шаб на революционната борба. В 10 ч. и 5 мин. на 25 октомври 1917 година в

Смолни се откри втория Всерусийски конгрес, по време когато Петроград се намираше вече в властта на работническите и войнишки съвети. Болшевиките получиха на Конгреса голямо болшинство. Меньшевики, бундовци и десни есери, виждайки своя неуспех, напуснаха конгреса, като заявиха, че се отказват от работата в него. Болшевиките останаха сами да водят борбата. От тяхно име веднага бе обявено преминаването на властта в ръцете на Съветите. През нощта на 26 октомври, по искането на селяните от 242 места, с декрет бе отменена частната собственост на земята завинаги и раздадена на селяните за обработване. Всички подземни и надземни богатства, заводи и фабрики станаха също държавна собственост. Борбата се водеше успешно. В процеса на революцията се роди, закрепна и закали в боевете славната Червена армия. Тя успя да се справи с настъпващите тогава чужди интервенти, като им нанесе съкрушителен удар. Трудещия се народ в Русия победи. Властта на Съветите укрепна бързо и се справи с останките на противника. Народите на СССР изградиха в разстояние на няколко само петилетки мощна социалистическа страна, страна на свободата, страна в която е непозната експлоатацията на човек от човека, страна непобедима, страна защитница на мира и свободата на всички трудящи се от цял свят.

„Аврора“ даде първите истрели на Октомврийската революция

Боеен привет на съветските моряци — герои от Кронщад и Севастопол.

замисъл, неговата воля, неговото решение, ще бъдат точно и бързо изпълнени. Това изпълнение, във края на краищата, зависи от моряците. Затова командира не трябва да пести сили и време за обучението на моряка. Успехът на това обучение ще зависи в най-голяма степен от правилното провеждане на единичната подготовка на моряците от корабите и частите.

Кап.лейт. Вългов

ИНДОНЕЗИЯ.

Колониалните страни се вдигат една след друга на открита въоръжена борба против своите поробители.

Една от тях страни, която още след японската капитулация, поведе ожесточена борба против своята поробителка — Холандия е Индонезия (островна Индия). Това е най-голямата островна група на земното кълбо. Тя се простира между източна Азия и Австралия и отделя Индийския от Великия океани.

Тук спадат островните групи: Големи Зундски — Ява, Суматра, Борнео и Целебес — Малки Зундски, Молукски и Филипински острови.

Повърхнината на Индонезия е планинска. В о-в Ява има над 100 угаснали и действащи вулкани. Поради вулканистата почва планинските склонове на голяма височина са плодородни. Климатът е

екваториален.

Валежите са обилни и растителността доста буйна. Населението на тази страна е малолъчно. Живеят още малко англичани, и французи и холандци. Почти цяла Индонезия е холандско владение — 2 мил. кв. км. пространство с 70 мил. жители. Най-важен е о-в Ява с 132,000 кв. км. и 40 мил. ж. Там са големите градове Батавия (500,000 ж.) и Сурабая (300,000 ж.)

Със своята плодородна почва, топъл климат, изобилна влага, буйна растителност и ценни минерални богатства. Индонезия е една от най-богатите колонии на земята.

Главен поминък е земеделието. Част от земята е в ръцете на местни князе-феодала, друга е в ръцете на заботящи търговци, лихвари и чиновници, трета е дадена от правителството под наем на плантатори, четвърта е владение на селяни, които водят минерно съществуване и са подложени на експлоатация.

Главната храна за населението е ориза. От другите зърне-храни се сее сравнително повече царевицата. Отглеждат се хининовото дърво, и каучуковото дърво, кокосовата палма и много видове подправки, като черен пипер, карамфил, кимон, бахар и др.

В 1942 г. холандските войски капитулираха и японците окупираха цялата страна. Военния режим, на който бе подхвърлено индонезийското население бе същият, какъвто съществуваше и в другите окупирани страни. След победата над Япония и изгонването на окупатора населението на Индонезия помисли, че дойде часът на неговото освобождение.

Действителността, обаче, беше съвсем друга. На победените окупатори бе възложена задачата от съюзното командване да се грижат за реда и спокойствието в Индонезия. Местното население посрещна това с протестни демонстрации. Британските войски не се поколебаха да осмърят разбунтувалото се население с танкове. Борбата на индонезийците започна.

Индонезийският въпрос се разрешава и ще бъде разрешен окончателно редом с въпроса на Гърция и Китай и всички колониални народи по пътя на твърдата и решителна борба.

инчман I р. Денев.

Малка длъжност

(Продължение от миналия брой)

III.

Заобиколен от вахтените и подвахтените при машините, Ложкин се обличаше за предстоящата работа. Той обличаше върху себе си няколко чифта бельо, два панталона, две стари галанки и отгоре върху всичко това брызентов комбинизон. Наоколо се шегуваха, смееха се, но в шегите се чувстваше беззлобно удивление — резултат на неволно признание.

— Слушай, Ложкин, да не се изпечеш в пещта!... Ако стане нещо, викай — ние ще те измъкнем за краката веднага.

— Нищо, — отговори Ложкин, скривайки смущението си с шеговит тон. — Аз имам студена натура. От мене скоро баница не става. Трябва дълго да бъде печен.

— Повече, повече овивай върху себе си! — загрижено заповеда пом. механика. — По-добре излишно, отколкото малко.

Форсунките бяха загасени преди час и половина. Но тъй като кораба стоеше, налягането в котела не падаше. Отворената кръгла врата на пещта се чернееше, като зинала уста. От устата вееше горещо дихание.

Ложкин вече беше облякъл отгоре дрипите брызентовия комбинизон и се оглеждаше с насмешливо очудване.

— Сега аз съм Паланин! — каза той — все едно, че за полюса съм се приготвил.

В своето облекло той наистина приличаше на поларен пътешественик. Даже кожените наушници бяха на главата му.

Той чувстваше неволно в себе си смътна гордост, промъквала се в него въпреки волята му. Нима, ето и той, Ложкин, може да извърши нещо? Целият този сбор от механизми, хора и оръжия трибваше да престон тука в бездействие още почти цяло денонощие, а ето той, Ложкин, ще се опита да им даде живот в някакви си 2—3 часа.

Впрочем, гордостта в същия миг преминна в опасения: ами ако не издържи? Той разбираще, че всеки от огняните можеше да извърши същото. На него само, първи му дойде в главата тая мисъл. И той решително погледна към огняра Работнов, който както и самия

той се обличаше с много дрехи за в случай, че се наложи да смеи Ложкина в пещта.

— Иванов, дай валцовката! — каза Ложкин, — сега ще влезе. И подвахсени огньар с готовност се затича да вземе инструмента.

IV.

Ложкин пъхна главата си в пещта и започна да се промъква през кръглото отворение. Той така дебело се беше облякъл, че едва можа да влезе. От черната вътрешност на пещта върху него изведнаж лъхна сух жар. Подлоха му преноената ламба, защитена с металическа мрежа, кофа с студена вода, две дъски и инструментите. Той запъхля към задната стена на пещта, приличаща на пчелна пита.

Сега в ярко осветената пещ той беше като парче месо на скара. Зад тънките стени на котела в действителност още водата врееше. В сухопарника се блъскаше още суха жрегрят пара. От метала лъхаша гореш вятър. Огнения въздух проникваше в гърдите на Ложкина. Изведнаж по цялото му тяло настъпи силно изгаряне и той започна да диша тежко.

Заставяйки върху дъските, за да не му бъде горещо на краката, огняра се зае с развалковането. За тази цел трябваше да се постави в излезлия край на тръбата конически шпиндел и след това завинайки го като свредел се постигаше плътност между тръбата и стената на котела. Това беше тежка физическа работа, която е трудна дори и при нормална обстановка, когато котела е студен.

Изведнаж горещата пот зали лицето на Ложкин. Цялото му тяло беше мокро. Дрехите му ставаха влажни. Сега огняра се чувствуваше приблизително така, както би се чувствувал непривиквал човек в жарко затоплена селска баня. Тук беше също така черно, също така тясно, също така задушно.

— Нищо, ще издържа! — помисли си Ложкин по-уверено. — В нашата селска баня понякога и по-горещо е бивало.

Това беше, разбира се, не така, но на Ложкин се искаше да се поободри. За момент той си представи малката баня в градината и растящата до нея стара върба. С привычни движения той въртеше въртока на валцовката и завиваше в тръбите шпиндела.

Работата вървеше не лошо. Няколко развалковани тръби вече престанаха да текат. Но работата ставаше все по-тежка.

Валцовката бързо се нагряваше. Тя пареше ръцете даже през брызентовите ръкавици. След завършването на палионането на всяка тръба Ложкин пускаше валцовката в кофата с вода. (Следва на 4 стр.)

ЕДНО ЗАСЛУЖЕНО ЧЕСТВУВАНЕ.

Ако разлистим коя да е биография на хората от миналото, по-светили се на изкуството, ще видим, че в болшинството си те са загивали в мизерия — забравени. Такова е било отношението на буржуазията към изкуството и неговите носители. Тя е търсила в последното забава и отдиш след многобройните си гешефти и спекулации, отношение, което и днес господствува в капиталистическите страни. Но при социализма човекът на изкуството заема централно място, ведно с героите на труда.

Една от многото прояви за грижите на О. Ф. правителство и народа към хората на изкуството е и чествуването 60 годишнината от рождението и 45 години литературна дейност на известния писател ЛЮДМИЛ СТОЯНОВ.

Това чествуване на заслужили борец против фашизма е не само формален израз на благодарност за достойно изпълнен дълг, а и признаване на изкуството, което отразява мечтите и възжеланията на народа.

Людмил Стоянов от рано осъзнава назначението на писателя като ваятел на народната душа и спазвал „от облаците на романтизма върху твърдата земя“ разбира, че „е паднал в дебрите на една сурова и неумолна действителност.“

Началото е трудно (защото да се бори с живота не е лесно), но за упорития, който желае искрено да помогне на своя народ, не съществуват трудности. И ние го виждаме отдаден изцяло на голямата борба, която трудовия народ поведе срещу реакцията и кобурската династия.

„Царството на фашизма е царство на смъртта: в него няма слънце, няма усмивки“ пише Людмил Стоянов в една от многобройните си статии. Полицията, разбира се, си взема бележка и против писателя е отпочнато негласно преследване. Той е арестуван, нападнат по улиците от лобийници, интерниран. Но писателят, посветил живота си на народа, не спира борбата, а продължава своята литературна и публичистична дейност, с която разобличава политиката на фашистките господари. Той е делегат в международни конференции за мир в Париж, Мадрид и Барселона. Посещава и Съветския Съюз, където се е запознал с новата насока на литературата — правдивото отразяване на живота — социалистическия реализъм и го прилага в своите произведения. За славното 9-то септемврийско въстание Людмил Стоянов пише в стихотворението си „Великия ден“

Тоя ден, той се любува над нашата земя,
като алено знае заляло просторите;

— той отключи душите, отвори затворите
пръсна мрака и вредом заля светлина.

Днес народ и правителство отправят своите поздравни към своя трибун и му пожелават дълги, щастливи години. Нека изкуството на Людмил Стоянов бъде пример — как трябва да се служи на народа.

Б. С. Рикалов

Високо се вее флотското бригадирско знаме.

(Продължение от първа страница)

ветствува кап. Паспалеев. Между другото той им каза: Издигайте високо над главите си бригадирското флотско знаме. От гънките му лъха призив за градеж на стопанският ни възход в името на социализма!

Музиката заспири тържествен марш. Пое се бригадирското флотско знаме от моряците-бригадирите. Трепетни мигове! Искрият морячките очи. Блясък на преданна обич към Родината.

Примемикът на знамето дава тържествено обещание, от името на своите другари-бригадирите, да станат ударници и по този начин, още веднаж, да изразят своята всеотдайна обич към народа и към дялото на социализма.

По пътя за гарата радушно ги приветствува гражданството.

Изблика на много радост се изрази в крътими хора на площада пред гарата.

Другарите от Държавната корабостроителница „Трайчо Костов“, поели шефството на Военно-морските сили, са измежду изпращащите. Представителни части от заводите, младежи от С.Н.М. поднасят цветя на моряците-бригадирите. Чува се призив на войничката тръба — „Сбор“.

Цивилни вече, а без заповед бригадирите за миг се строят.

Лейт. Савов откри митинга.

Дадена бе думата на представителя на Гр. К-т на О. Ф. Кръстю Баев, който ги приветства с думите: „Вие сте доблестни синове на своя народ. Вие отивате да довършите линията Самуил-Силистра в чест на конгреса на борческия пролетариат, в чест на Р.П. (к). Наедно с изграждането на войничкото си съзнание, ще изградите в себе си, чрез бригадирското движение, новият български гражданин с неотклонното съзнание да строим социализъм в нашата страна.“

С пламенни младежки слова, секретаря на Гр. К-тет на С.Н.М. Мишо Николов, поясни, че в бригадата моряците ще имат възмож-

ност да развият своят мироглед чрез трудово съревнование, като при нужда ще бъдат незаменими синове на народа, еднакво полезни както в казармата, така и в стопанското изграждане на Народната Република.

Моряка Грозю Гроздев благодарят за надеждите, които възлагат на моряшката смяна и обеща, от името на своите другари, че ще работят ударно, за да оправдаят тия надежди.

В заключителна реч лейт. Савов каза между другото: Ние се разделяме днес с вас с препълнени сърца от радост и щастие. Вие на дяло показвате вашата преданост към своя народ. До вчера чистихте с моряшко хладнокръвие и жертваготовност родното море от опасните мини — необходим и ценен принос за стопанският ни възход. Ето, днес пак вие замисляте да строите железопътната линия — Самуил — Силистра.

Моряци, стойте на чело на своя народ, под славното флотско знаме! Нека на него да напишем победата на социализма.

Ние останалите в казармата даваме обещание неуморно да работим за щастното на нашия трудов народ!

Да живее победната моряшка бригадирска смяна!

Да живее организаторката, ръководителката и вдъхновителката на всички победи на трудовият народ — Б.Р.П. (к), в чиято чест вие отивате бригадирите!

Да живее любимият ни учител, др. Георги Димитров!

Нескончаемо ура прокълът от моряшките гърди.

С цветя и песни моряците закръжават към бригадирския влак. Бавно и величествено той ползипо лъснатите релси. От вагоните се подават ръце, размахали кръпички и шапки. По лицата им лъха твърдата нара за утренния по-шастлив живот. Живот който те самите изграждат.

Всеки камък — атомна бомба за реакцията.

В чест на ленинския комсомол бригадирите от стан „Руйно“ на линията Самуил-Силистра обявиха трудов шурм. Отново закипя моряшката кръв. Бригадирите от флота, конницата и авиацията работиха с небивал ентузиазъм.

Камък след камък се ломяха и пълнеха вагонетките. Както комсомола не се преви в бурите на Октомврийската революция и отечествената война, така и моряците не спряха пред твърдите скали. Сплотени в съюза на народната младеж ние издигаме лозунга „Всеки камък — атомна бомба за реакцията“, така ние разбиваме скалите и разчистваме пътя на социализма. В този шурм — моряците се наложиха над останалите родове войски и показаха как моряка строи своята Родина.

Ние достигнахме такъв процент, който отряда отдавна не помнило сега.

Дели-орманските гори и канари ще разнасят ехото на моряшките песни, а населението ще помни дълго четвъртата моряшка смяна, която победи всички трудности.

Моряк-бригадир Ненчо Т. Линкин за четв. стан „Руйно“ Самуил-Силистра

Привет от моряците бригадирите.

(Писмо на един моряк-бригадир на линията Самуил-Силистра).

Здравейте скъпи и незабравими другари.

Стана една седмица откакто се разделихме с вас, но това не значи, че връзката между нас, създадена през време на службата в флота е прекъсната.

Знайте едно, другари, ние наистина само сме сели по вестниците за бригадирския живот и големия успех на бригадирите. Но това е самата действителност. Откровено ви казвам, че живота е доста тежък, но славен. Препоръчвам на всички истински младежи, след вашето увольнение, да се запишете бригадирите по палите национални обекти. Тук ние, по подобие на комсомолците от романа „Мъжеството“ на Вера Кетлинская, ще строим социализма в нашата страна.

Като видях как нашите другари са работили преди нас, какви насили, какви скали са разбивали, аз братлет, просто се чудех. Сега чак ми стана ясно и имам пълен представа за техния строеж и постиженията, които са достигнали в работата си. Безспорно ние, като бивши моряци попасаме лишенията и несгодите, не ще посрамим флота и славното име моряк. Отначало още, макар и неопитни, очудихме всички с нашите постижения, които през следващите дни се увеличаваха още повече и надхвърляхме нормите. Между четите кипи голямо съревнование. Мога още от сега да кажа, че знамето ще си вземем пак ние. Не ще го дадем на другите чети — на пехотата или от въздушните. Морския флаг не е бил в чужди ръце и няма да бъде.

Живота кипи. Във всички морски чети почнахме да си изнасяме степенственици — вечер разучаваме песни и др. Голяма радост е за нас, че всички моряци от поделение 3650 са в една чета, с изключение на Грозю, който е командир на първа чета, но туй не ни плаши. Имаме едно желание само, да си пишем по-често писма. Нас спомените ни свързват с флота и имаме желание да си пишем по-често. Овладейте морето, а не то вас. Обучавайте се неуморно. Ние тук строим, ще строим и ще строим.

Завършвайки, пращам братски моряшки бригадирски поздрав на всички командири и моряци и им желаем здраве, щастие и успех. 19.X.1948 г., лагер „Овен“.

Под знамето на мирния труд да градим Социализма.

Нови, свежи струи в родната армия.

На 10 Ноември т. г. в Народната казарма идват младежите от новия републикански набор. Те идват с съзнанието да изпълнят своя отечествен дълг към народ и родина.

Те идват в обстановка, когато нашето народно правителство и целия народ активно участва за предсрочно довършване на двугодишния държавен стопански план; когато нашата героична младежка строителна бригада „Георги Димитров“ успешно завърши строителните обекти на Хан-Бозаз, Перник-Волуяк, линията Ловеч-Троян и др. а сега е в шурм за довършване на другите строителни обекти легнали в основата на новия петгодишен стопански план; когато умразната противонародна опозиция е разгромена, когато народите с нова демокрация начело с Великия и непобедим СССР стоят твърдо на позициите за създаване траен справедлив световен мир, когато международната реакция и военлюбците от запад и техните агенти надават вълчи вой за нова империалистическа война и най-после в обстановка, когато на нашата южна граница систематически се нарушава териториалната ни целост с изпращане на разни терористически и диверсантски групи, част от тия младежи постъпват в казармата, където те получават подготовка, за да бранят родината от вътрешни и външни врагове, а други ще отидат в трудовите части, където ще дават ползотворен труд за родината. Те пряко ще участвуват в социалистическото строителство, за благоденствието и щастieto на нашия трудов народ.

Идвайки в народната казарма, те ще бъдат под непосредствени грижи на своите народни командири и бойни другари. Те ще ги научат на военно-морско и трудово дело. Ще ги запознаят с героичната история на нашия народ, неграмотните ще се научат да пишат и четат на своя роден език. Ще ги научат силно да обичат нашия народ и скъпата ни родина, да станат достойни граждани на нашата република, да открият войнички добродетели; да бъдат храбри, смели, безстрашни и решителни в боя и в живота, да обичат труда, да мразят и ненавиждат враговете, монархофашистките и реставраторски остатъци в нашата страна, да носят в сърцата си пламъка на Ботев и Левски и смелостта на нашия любим учител и вожд — министър председателя гр. Георги Димитров

Така, те ще станат отлични бойци, храбри и неустрашими пехотници, славни артилеристи, смели броневащи и въздушни, безстрашни моряци, отлични граждани, — достойни защитници на нашата Народна република. А трудовете войници — герои на общественополезния труд.

Командири и старослужащи, войници и моряци неуморно работиха за тържественото приемане на младият набор 1928 година.

На хилядите новобранци и на тяхните народни командири и заместник командири по полит. част пожелаваме здраве и сила, за да могат успешно да завършат военното обучение на най-младите бойци — утрешните защитници на нашата родина.

Лейт. Т. Б. Казанджиев

А П Е Л

Основан е комитет за построяване паметник, за увековечаване паметта на загиналите съветски войни, паднали за нашата свобода в борба с варварския фашизъм.

Тяхният безграничен героизъм, далеч от Родината, трябва да ни вдъхновява и напомня за жертвите на великия руски народ.

Паметникът ще бъде построен на най-видното място в гр. Варна и ще е дело на всички предани и патриотични граждани в областта.

Трябва с ентузиазъм и готовност да подкрепим материално акцията за построяването му, като не остане нито един неучаствувал в това благородно начинание.

Комитетът апелира щото в акцията да бъдат привлечени всички масови организации, на първо място О. Ф. комитети, културно-просветните институти, училищата, академията, физкультурните и спортни организации, кооперациите и др.

Народните съвети да гласуват в бюджетите си суми, които по възможност да предадат в най-близко време.

Да се организират акции, забави, утра и пр. за набира-не средства.

Нека не се забравя, че изпълнението на тая задача ще е най-ярко доказателство за вечната дружба с великия руски народ и най-съзнателно изпълнен дълг за взаимно проля-тата кръв.

За направеното ни уведомете на адрес: Началника на гарнизона — Варна.

Варна, 1948 год.

От комитета

В ЧЕСТ НА V-ия КОНГРЕС НА БРП (к)

На 31. X. т. г., неделя, в общинската работилница на под. 3625 бе проведена трудова бригада, с участието на другарите обучащи от общ. коопер. „Обединение“. Всички другари работиха трескаво и с висок трудов ентузиазъм. Поправени бяха и закръпени 221 чифта моряшки обувки. Изпълнената работа възлиза на общо 8268 лв.

Бригалата се проведе под ръководството на др. майстор Никола Арабов.

Същия ден, от чиновниците на под. 3625 се проведе трудов ден в помощ на поделение 4296.

Хвала на другарите обучащи от града, които се отказаха от неделната си почивка, за да подпомогнат своите другари от войската, в осигуряване обучането на младите войни от Народния флот.

С общи усилия — за по-ско-ропното изграждане на социализма в нашата страна.

Костов.

Редактира комитет.

Физкултурата калява
духът и волята и ук-
репва готовността за
отбрана на Родината!

Значката ГТО трябва
да краси доблестните
моряшки гърди!

Даване указание относно правилното и методично провеждане утр. гимнастика

Правилното и системно провеждане на утринната гимнастика в морално-политическа подготовка на войници и моряци има много голямо значение за физическото укрепване и отбавяване на бойците.

Провеждайки утринната гимнастика, ние същевременно ги и каляваме, като за правилното им каляване сме длъжни да се съобразяваме с следните два принципа:

- 1) Постепенност и
- 2) Системност.

Знаейки принципите за каляването, ние трябва да ги спазваме при всички условия на провеждане утринната гимнастика, къпане в морето, слънчеви бани, въздушни бани и др.

Като най-важно условие, което трябва да се има предвид и спазва при провеждането на всеки урок по физическа подготовка и утринна гимнастика, това са: свободните, а не сковани упражнения и команди, като корабните обслуги могат да заменят понякога с гробане и корабна гимнастика.

Какъв трябва да бъде един урок по физическа подготовка?

Преди всичко той трябва да включва в себе си следните три части:

1) Встъпителна част на урока, която трае от 3—5 минути при упражнения 30 мин. и служи да подготви и раздвижи почивалото цяла нощ тяло, чрез строеване, спортно бягане и затопляне организма за втората част на урока.

2) Същинска част, която трае 15—20 м. (при урок 30 м.), включваща в себе си упражнения гъвкавости за глава, труп, крайници и пр. и през която тялото изпитва най-голямо напрежение за този урок, като накрая урока завършва със трета част, тъй наречената.

3) Успокоителна част, при която се цели чрез успокоителни дихателни упражнения, групови игри, песни и пр. да се успокои и почине тялото и духа на бойците, за да могат те да бъдат доведени в състояние на възприемат добре това, което ще им се предаде в следващите часове (дисциплинарен

правилник, строева подготовка, морално-политическа подготовка и пр.).

Освен, това урока трябва да бъде:

а) Хармоничен — да развива всички части на тялото, а не само ръце, крака и пр.

б) Степенуван — да се върви от по-леките към по-тежките и трудни упражнения.

в) Привлекателен — да привлича и се очаква с радост от войниците и моряците, а не да отблъсква.

г) Борчески — да включва във себе си борчески елементи, благородно съревнование и пр., като първенците се награждават с похвали и др.

д) Непрекъснат — да не се прекъсва урока и излагат изплетените тела на бойците на вятър и течение. За да не се прекъсва урока трябва този, който го провежда да има още и предварително изготвено планче и да знае наизуст последователността на упражненията

е) Хигиеничен — урока да бъде проведен на чист въздух и по възможност всред природата — според времето, а не в салон, на пращо, до клозети, нечисти местности и пр.

Всеки боец-физкултурник, при спортуването и след него, трябва да се самоконтролира и изготви добър дневен режим за своите тренировки, при които би получил най-добри физически и спортни постижения и резултати.

Горното се постига с самоконтрол, при който всеки боец-физкултурник следи своето самочувствие, сън, апетит, храносмилане, нервна система, сърце, кръвообращение, дишане и наблюдение върху тежестта си.

Само при спазване горните упътвания ще се избегнат тъй наречените претренировки, което в някои случаи е доста болезнено и вредно и провежданите тренировки и утринна гимнастика ще дадат най-добри резултати.

Ст. Йорданов

П. С. К. ЛЕВСКИ - София спечели срещу БОТЕВ - Д. Н. В. Варна

На 31 октомври т. г. се състоя футболен мач между тимове на пощен. спортен клуб „Левски“—София и „Ботев“ ДНВ-Варна. Крайния резултат от тази интересна среща в борбата за есенното републиканско първенство е 3:2 за „Левски“—София. Голмайстори: Ботев—Терзистоев, Недев; Левски — Кардашев и Томов.

На 31 т. м. Варна преживя едно от най-важните спортни събития за сезона. Специално за мача бяха дошли гости от столицата, околните и близките градове. Какъв интерес предизвика този мач се вижда от факта, че още от обяд по улиците бодещи за колодрума потече поток от граждани и гражданици, между които личаха дори 70—80 г. старци. Свикналите в ежедневието хора да закъсняват за работни и за най-неотложни работи, тия играха умерено и пестеливо тоя ден бяха точни. Преди започ-

ване мача в колодрума имаше към 10,000 души, които нетърпеливо очакваха започване на играта. В 15 ч. и 25 минути на игрищата излязоха играчите на двата тима посрещнати с шумни овации на публиката. Състезателите бяха поздравени от лейт. П. Савов. Поднесени бяха и букети. В 15.30 започна мача. Играта в първото полувреме протече доста оживено при надмощието на ботевци. Господорите и за най-неотложни работи, тия играха умерено и пестеливо тоя ден бяха точни. Преди започ-

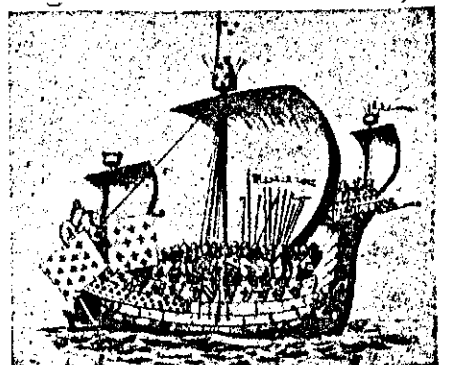
доста опасни положения. В 14-та м. варненци откриха резултата отбелязвайки чрез Терзистоев първия си гол. Гостите предприеха доста добре организирани нападения, едно, от които докара до злополучното за „Ботев“ положение, като един от играчите сам вкара в мрежата си топката. В 30-та минута Недев (Б) бие корнел. Настава меле пред вратата на Левски и топката се намира в мрежата, но рефери несправедливо свири хенц. Обаче малко по-късно вратарят на „Левски“ е принуден да извади топката от мрежата си. Резултатът е 2:1 за „Ботев“ Така завърши първото полувреме.

Второто полувреме започна. Гостите нападат вратата на „Ботев“ с добре свързани нападения. Към 20 м. Кардашев (Л) изравнява резултата, а в 38-та м. Томов (Л) отбеляза победния за тима си гол и въпреки отчаяните нападения на ботевци, мача завърши при резултат 3:2 за Левски.

За всички е ясно едно, че реалния резултат е равен. Но има нещо, което не може да се отрече, а това е, че докато играчите на „Левски“ проявиха спокойствие и пазеха силите си, ботевци дадоха много шумови разкъсани нападения още в първото полувреме, което ги изтощи бърже. Едва към края пролича ново оживление.

ЗА КОМПЛЕКСА Г. Т. О.

В поделението на кап. Георгиев отдавна здраво и сериозно се работи за проактивизиране и покриване нормите на комплекса ГТО сред чиновите. Целият летен период бе използван най-активно за подготовка. Особено се наблегна на предварителната просветна пропаганда работа по комплекса. През този период бяха изнесени две беседи от ръководителя на спорта, за физкултурното движение в нашата страна и за значението и задачите на комплекса. От друга страна бяха изработени лозунги и табелки с всички норми и поставени на видно място. За покриване на нормите бяха записани почти всички от чиновите. По изработена програма, изпратена и в физкултурното ръководство от 1 септември т. г. се започна покриването на комплекса. До 20 октомври т. г. напълно бяха покрили всичките норми за първа степен от 26 души начело с командира и зам. командира на поделението. Трябва да се подчертае, че от тези 26 души повечето от тях са покрили много норми от втора степен. Изобщо интереса към комплекса е много голям. Факта говори, че и чиновите с напреднала възраст активно участват в покриването на комплекса, както е случая с уредника Кирил Станев, най-стария от чиновите, който е покрил комплекса. По такъв начин поделението е първото с най-много покрили норми, процентно взети по комплекса.

Галера от XIII век

БЪЛГАРИЯ ПОБЕДИ УНГАРИЯ С 1:0

На 7 т. м. 15 ч. на стадиона „Юнак“ в София се състоя международния футболен мач между Унгария и България. Присъствуваха около 35,000 зрители.

Състезанието се проведе при доста голямо напрежение, и от двете страни. Амбицията на българския отбор да вземе победата личеше при всяко устремно нападение. Отбраната също прояви голяма бдителност и самоотверженост.

През втората половина на второто полувреме прекалената нервност на унгарците се изрази в неспортсменски прояви, следствие които, бранителите Димчев и Трънков бяха зле контузени. Това, обаче, не смути нашите играчи и мача завърши при заслужения почетен резултат 1:0 за България.

Заслужава особена похвала младия надежден вратар на националния ни тим Минчев, който спаси няколко тежки положения на нашия тим.

Да живеят първите значкисти от Военно-морските сили!

Първи за вземане значката ГТО —
първи в изграждане нашето щастливо
бъдеще.

Някой от заобикалящите беше започнал да разсъблича Ложкина.

— Е, ти какво, Ложкин! Нима не се свари? ...

Ложкин махна с ръка и бавно, като въздъхна проговори:

— Не питай, остави ме да полежа ... Да подишам, казвам...

Никак не съм се сварил,

Явно беше, че той вече идваше на себе си. След минута той помоли да го облеят с вода от маркуча, а след пет минути вече стоеше на крака и даже се шегуваше с командата.

— Е, как беше, Ложкин, висока ли беше температурата? — го питаше червенокосият Вестлов, съсед по кубрик.

— Нищо! Аз имам лой като на стар овен, само на голям огън може да се свари. А тебе само памък да те лизне, ще се изпечеш като младо пиленце.

Във този момент от отвора на пещта се показва червеното, сгорещено лице на Работнов. Едва движущите му се устни промърмориха:

— Сили нямам, момчета! Дайте, теглете по-скоро!

И изтеглиха Работнов във качегарната.

— Чисто изработено, — каза той. — Ванката за мене оставил само две тръби. Може да се вдига пара...

След половин час в качегарната беше както обикновено.

Бавно потрепваше облеченит в азбест тежък корпус на котела. Чувахе се съскация звук на форсунките. Като пусната от иланг струя се биеше бясно пламъка в пещта и жълтите му отблясъци просветваха по полираните от краката на огняните плитове на качегарната.

Ложкин достояваше вахтата си. Само от време на време той поглеждаше към стрелката на манометъра, трептяща на червената черта.

На палубата се чувахе шум и движение, предшествувачи отплаването. Гърмеше котвената верига. Виеше и чукаше по железото шутроса. Машината работеше на малък ход.

Канонерката в определения час се отправяше на бойна задача. И слушайки мощното дишане на голямото й тяло, с живота на която той беше тясно свързан, Ложкин вече не мислеше, че той е на кораба последен човек.

Превел от руски: кап. Н. Ловджиев

Но водата скоро се загря и не можеше да охлажда инструмента. Загряха се също така и многото дребни, които беше павлякъл върху себе си огняра. Достатъчно беше да наведе гърба си или да опре лактите си върху стените, за да почувствува остро парене.

Отдолу през подухалото идваше струя по-студен въздух. Ложкин, навеждайки се, вдъхваше с уста тази струяща му се прохладна струя. В главата му шумеше, както при отравяне с недовозгорели въглища. Равномерно, но силно тупеше в гърдите сърцето му, като на запъхтан от бягане човек.

Да се спре за почивка не можеше. Каква почивка в горещата пещ! Трябваше да се печели всяка секунда за работа, за да не отмаляе и падне върху горещия метал.

Ложкин вече с големи усилия въртеше ръчката на валцовката. Трябба след трябва преставаша да текат. Но нему му се струваше, че няма край тези кръгли дупки, които плуваха пред очите му като ролк черни мухи.

— Ложкин, не искаш ли смяна? — чу се в кръглата врата на пещта. — Ей, Ложкин, чуваш ли, тридесет минути вече стоиш...

Този глас като че идваше от някъде непонятно далеко, като от миналото, но огняра доста ясно отговори:

— Не, не! Сега ще свърша.

Дишането спираше, сърцето тупеше в гърдите като боен чук, но Ложкин въртеше и въртеше ръчката, виждайки пред себе си само черните кръгове на димогарните тръби.

Най-после той не издържа. Нямахте сили да диша, мъгня вън на го удари в главата. Пълзейки по дъските (той не можеше да се държи на краката си) Ложкин се добра до вратата на пещта.

— Теглете! — промърмори той, измъквайки главата си от пещта. — Дърпайте по-скоро.

Десятки ръце го подхванаха.

Изпусвайки пара, като току що извадено парче от вряла вода, той лежеше в своите парцали на пода на качегарната. Отгоре над главата му сияеше осветения от слънцето люк. През люка, право върху Ложкин се лееше блаженната прохладна струя на есенния въздух. Такава опияняваща свежест на въздуха Ложкин никога по-рано не беше усещал. Но наслаждавайки се на свежия въздух, той все поглеждаше към пещта, в която, омотан като него в парцали, влизаше неговата смяна — Работнов.